

Relationen mellan kropp och själ

Sheikh S.O.

Dualismen mellan kropp och själ är mycket tydligt synlig i den fysiska världen. Kroppen är underordnad och själen är ansvarig; men båda är oundgängliga. Det är bara så att själen är herren medan kroppen är den lydige tjänaren.

Människor har en vana att låta sig helt uppgå i att tillfredsställa sina fysiska behov med fullständig bortseende från sina andliga, som sällan ens övervägs.

Vi behöver bara titta på det stora antalet institutioner som finns för att hantera de materiella aspekterna av våra liv jämfört med bristen på sådana som fokuserar på själens behov – moskén är en av dem.

Kroppen har sina rättigheter och sina krav på oss. Men vilket värde har kroppen utan själen? Det är bara ett lik, oavsett hur kraftfullt eller vackert det är konstruerat. Om själen lämnar den blir den ett förtorkat skal. Dess skönhet kan bara förverkligas i partnerskap med själen.

Om vi försöker tillämpa detta koncept inom ett islamiskt sammanhang märker vi omedelbart att våra fyra primära dyrkansätt – bön, fasta, Zakah och Hajj – och faktiskt alla former av dyrkan, kräver deltagande av både kropp och själ.

Det beklagliga som drabbade Bokens folk – Mose och Jesu (frid vare med dem båda) efterföljare – samt många av Muhammeds (frid vare med honom) efterföljare, är att de är alltför bekymrade med det yttre på bekostnad av substansen. Det finns mer oro för kroppens handlingar än för själen. Omsorg om de yttre aspekterna av dyrkan är något gott (även om det ibland kan gå överstyr), men sådan omsorg bör inte leda till att den inre meningen med vår dyrkan glöms bort.

De fysiska aspekterna av vår bön är vårt stående, bugande, sittande och att falla ned i prostration. Dessa är kroppsliga rörelser. Det är dessa aspekter av bönen som de flesta muslimer lär sig och lär sig utantill, och må Allah lovprisas. Det är dessa frågor som de vanligtvis frågar om, ibland i stor detalj.

De andliga aspekterna av bönen är vår hängivenhet, ödmjukhet och

underkastelse inför Allah i fullständig uppriktighet och devotion. Det innefattar vår erkänsla av Allahs storhet och gudomlighet som inspirerar oss med en känsla av vördnad och fruktan.

Finns det något samband mellan vår omsorg om böns fysiska aspekter och vår omsorg om det andliga? Ja, det finns det. När vi utför böns yttre aspekter lyder vi utan tvekan vår Herre och uppfyller Hans befallning genom att upprätthålla en av vår tros pelare.

Samtidigt, borde vi inte veta varför vår Herre i Sin oändliga vishet befäller oss att be vid bestämda tider på ett föreskrivet sätt? Borde vi inte undra över de effekter som dessa böner borde ha på oss och våra liv?

Detsamma kan sägas om fastan. Varför fastar vi? Allah behöver sannerligen inte vår fasta.

Allah säger: *"O mänsklighet! Ni är i behov av Allah och Han är fri från alla behov, värdig all lov."* [Surah Fatir: 15]

Profeten (frid vare med honom) sade: *"Den som inte lämnar falskt tal och onda gärningar, har Allah inget behov av att han lämnar sin mat och dryck."* [Sahih al-Bukhari (1903)]

Vi vet att Allah inte har något behov av att vi slutar äta och dricka i något fall, även när vi avhåller oss från falska ord och falska gärningar.

Profeten (frid vare med honom) sade och förmedlade till oss sin Herres ord: *"O Mina tjänare! Om den förste av er och den siste av er, den mänskliga av er och jinnen av er samlades med hjärtat hos den fromaste mannen bland er, skulle det inte öka Mitt välde det minsta. O Mina tjänare! Om den förste av er och den siste av er, den mänskliga av er och jinnen av er samlades med hjärtat hos den mest syndiga mannen bland er, skulle det inte minska Mitt välde det minsta."* [Sahih Muslim (2577)]

Fastan föreskrevs sannerligen inte för att straffa oss och få oss att lida av hunger och törst.

Nej, inte alls, ty Allah säger: *"Vad kan Allah vinna på att straffa er om ni är tacksamma och ni tror, och Allah är tacksam och allvetande."* [Surah al-Nisa: 147]

Profeten (frid vare med honom) såg under pilgrimsfärden en gammal man som stöddes på båda sidor av sina två söner. Profeten (frid vare med honom) frågade: *"Vad är det med honom?"*

De sade: *"Han hade avlagt ett löfte om att gå."*

Profeten (frid vare med honom) sade: *"Allah har inget behov av att denne man plågar sig själv."* Sedan beordrade han mannen att rida. [Sahih al-Bukhari (1865) och Sahih Muslim (1646)]

Föreskrevs fastan då för att vi ska uppnå välsignelser och belöningar?

Utan tvekan skänker Allah sina tjänare enorma belöningar för deras fastor. Profeten (frid vare med honom) sade: *"Den som fastar i tro och söker belöning, alla hans tidigare synder kommer att förlåtas."* [Sahih al-Bukhari (38) och Sahih Muslim (716)]

Emellertid är de belöningar och välsignelser vi får för våra fastor, böner och välgörenhet Allahs belöning till oss för att uppmuntra oss att utföra dessa goda gärningar.

Frågan kvarstår: Varför fastar vi? Varför får vi en så stor belöning för att göra det? Varför ber vi och ger oss ut på pilgrimsfärden?

Som jag ser det gör vi det för två syften:

Det första är att utveckla vår tro och bygga vår moraliska karaktär på en grund av gudfruktighet och visshet. Allah säger om fastan: *"O ni som tror! Fasta är föreskriven för er som den var föreskriven för dem som kom före er, kanske ni ska skydda er mot det onda."* [Surah al-Baqarah: 183]

Om bönen säger Allah: *"Sannerligen håller bönen tillbaka från skamliga och orättvisa gärningar."* [Surah al-Ankabut: 45]

Om Hajj säger Han: *"Och låt det inte finnas någon obscenitet, ondska eller gräl under Hajj."* [Surah al-Baqarah: 197]

Allah säger om att betala Zakah: *"Ta allmosor av deras rikedom, varmed du kan rena och helga dem."* [Surah al-Tawbah: 103]

Denna mening kan ses i alla dyrkanshandlingar. De syftar alla till att bygga en persons karaktär och fullkomna hans moraliska beteende, hans övertygelser och hans tro. Vår dyrkan syftar till att rena och förnya våra hjärtan och göra dem fria från lägre egenskaper som bedrägeri, girighet, agg och tygellös lust.

Det andra syftet med vår dyrkan är att reformera förhållandet mellan personen och andra. Genom att utveckla en persons karaktär och odla

inom honom vissa värden resulterar en persons dyrkan i att han skyddar andras rättigheter på varje möjlig nivå av samverkan.

Detta inkluderar förhållandet mellan man och hustru, förälder och barn, och likaså mellan grannar och mellan de styrda och den som styr dem. Även djurens och miljöns rättigheter skyddas på detta sätt. Islam medför värderingar som styr en muslims beteende mot allt som omger honom.

Alla dyrkanshandlingar som föreskrevs för mänskligheten i tidigare uppenbarelser av religionen och i islam är en del av ett enda program utformat för att uppfylla dessa två syften: att bygga individen och att utveckla hans relation med andra.

Vilken mening har fastan för en person som enbart avstår från mat och dryck och andra njutningar som är tillåtna under normala omständigheter, för att sedan ägna sig åt förbjudna handlingar som att tala osanning och misshandla andra? Hur mycket värre är det att ägna sig åt otillåtna saker under ramadanmånaden, och möjligen till och med under dagen medan man fastar? Hur är det för en sådan person som lever ett dubbelliv, där hans dyrkan är helt skild från hans vardagliga liv och inte har någon effekt på hans umgänge med andra?

Vi har rätt att på allvar fråga oss själva: När kommer vår dyrkan att förändras från att vara enbart en yttre handling till att bli en verklighet som är rik på mening och som bär med sig ett djupt och ädelt syfte? När kommer vår dyrkan att börja påverka våra personligheter och forma oss till människor av integritet som uppfyller sina plikter, känner igen sina egna brister och arbetar för att förbättra sig själva innan de skyndar sig att döma andra?

Först då kommer vår dyrkan att få sin fulla mening.